

Stauning: Det kan ikke siges, at den Finansplan, vi have faaet forelagt ved Samlingens Begyndelse, er særlig oplivende. Man maa erkende, at det er et Finansprogram, der viser os, at Højres Villie er bleven Venstres Lov. Ud over denne Finansplan — de forelagte Skattelovforslag — og Omsorgen for Forsvarssagen hører man ikke synderligt til Regeringens eller Regeringspartiets Program, og for saa vidt man kan tro, hvad et af dette Tings Medlemmer, Venstres og Højres fælles Folketingsmand fra Odense (H. L. Møller), har skrevet, forholder det sig ogsaa saaledes, at Regeringen har indskrænket sit Program til to Hovedpunkter, nemlig Forsvarssagen og Finansbalancen. Det ærede Medlem fra Odense, som vist for øvrigt ikke er naaet herind endnu siden Valgdagen, har forkyndt dette Regeringens Program i en Tidsskriftartikel og ved samme Lejlighed angivet for Regeringen, hvad der bør være dens Retning i Skattepolitikken. Han har tilkendegivet, at Regeringen vil kunne vente Højres Bevaagenhed, naar den gennemfører en Brændevinsskat, og han har i stærke Ord advaret imod at komme med en Formue- og Indkomstskat, der særlig falder paa Velhaverne; skulle vi have Formue- og Indkomstskat, maa den i hvert Fald ogsaa ramme de fattige. Og Guderne skulle vide, at det Forslag om Indkomst- og Formueskat, som Finansministeren har forelagt, fortrinsvis — ligesom de øvrige Skattelove — er beregnet paa at plyndre Fattigfolk. Det samme ærede Medlem har endvidere givet til Kende, at Højre særlig maa ønske Forhøjelse af enkelte Toldsatser, og straks se vi Regeringen møde frem og ogsaa erklære sig villig paa dette Punkt. Til Trods for sin tidligere Antipati for indirekte Skatter se vi den højtærede Regering møde frem med Forslag om at bevare en Told, Kultolden, som efter en tidligere Vedtagelse skulde falde bort nu til Foraaret. Det viser sig saaledes, at Venstres Folketingsmand for Odense Amts 2den Valgkreds i høj Grad er bleven føjet ved Regeringens Finansplaner. Jeg nævner blot dette som et talende Vidnesbyrd om Højres Indflydelse paa Venstre i Øjeblikket, medens et andet Punkt i det ærede Medlems Artikel er af større politisk Interesse, nemlig hans Bemærkninger om det

Grundlovsforslag, som Regeringen møder med.

Det ærede Medlem skriver om dette Grundlovsforslag: Man skulde have ventet, at et saa vigtigt Spørgsmaal som en Grundlovsændring ogsaa var blevet nævnt mellem Regeringens Programpunkter, men naar det ikke er sket, kan det kun betyde een Ting, at Regeringen ikke føler sig forpligtet til at sætte samme Kraft ind paa at løse dette Spørgsmaal, som den vil ofre paa de to andre, nemlig Forsvarssagen og den finansielle Balance. Han siger videre, at der vistnok heller ikke er nogen Stemning hos Regeringspartiets Vælgere for en Udvidelse af Valgretten under Øjeblikkets Forhold, og han siger, at Grundlovsforslaget i denne Form derfor nærmest synes at have Karakter af en Skueret eller et politisk Ornament. Det er den Dom, som en af de Herrers egne Folketingsmænd fælder over Regeringens Politik paa et saa vigtigt Omraade som Forfatningsspørgsmaalet. Det Forslag, den højtærede Regering har fremsat i Landstinget om en Grundlovsændring, er paa Forhaand af dens egen Folketingsmand for Odense Amts 2den Valgkreds stemplet som et politisk Ornament, en Skueret, noget, der ikke betyder noget, noget, der ikke skal gennemføres. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Konseilspræsident, om han godkender sin Folketingsmands Betragtninger over det af Regeringen fremsatte Grundlovsforslag, om ogsaa Konseilspræsidenten og Regeringen kun betragte Grundlovsforslaget som en Skueret eller et politisk Ornament, om det forholder sig rigtigt, hvad Konseilspræsidentens allierede i den Henseende har sagt, og om det forholder sig rigtigt, hvad han i samme Artikel har sagt, at Regeringen ikke agter at sætte nogen som helst Kraft ind paa at løse dette Spørgsmaal. Det kunde være rart for Befolkningen at vide, hvorvidt disse Synspunkter have Gyldighed, hvorvidt det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, som kun kunde vælges ved, at Venstre stemte paa ham, har Ret i, at Regeringen ikke tillægger Forfatningsspørgsmaalet nogen Vægt, men kun betragter det som noget temmelig ligegyldigt.

Hvad det ærede Medlem for Odense